

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848924000/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

man grebet til rigoristiske Forholdsregler. Familienavnene er simpelt hen blevet forbudt ved Lov. De Familienavne, som allerede eksisterer, maa nok bruges af Ihændehaven, men maa ikke gaa videre til Børnene. Disse skal værsgod hedde Magnússon, Jónsdóttir etc. Undtagne er dog fornuftigvis de rigtig gamle Familienavne som f. Eks. Zoëga, Vidalin, Briem, Finsen etc. Mange af disse har jo Tilknytning til Landets Historie.

Ophavsmanden til denne Lov er den nys afdøde *Bjarni Jónsson frá Vogli*, en af de mest islandske blandt alle Islændinge. Jeg opsøgte en Dag denne Politiker og Sprogmand for bl. a. at spørge ham ud angaaende denne Lov. Han snerrerede ad alt det nye. „Det manglede bare, at en hvilken som helst Person skulde kunne *rumstere* efter eget Forholdsbefindende med det, som i Tusinder af Aar har været Skik!“

Selvfølgelig er der afvigende Meninger om, hvor vidt man bør gaa i sine Anstrengelser for at holde det gamle oppe. Der er mange, der siger, at det dog ikke er Meningen, at Island skal være et rent Museum. Men alt i alt er der dog Enighed om, at man ikke vil lade sig assimilere med det moderne Evropa, og at Bykulturen skal være islandsk paa samme Maade, som Bondekulturen er det.

Sammenligner man den Iver, der vises, med de Vanskeligheder, der kan være at overvinde, kan man heller ikke tvivle om, at det virkelig vil lykkes, og at Island gennem alle Omskiftelser dog vil vedblive med at være Island.

Hvordan det iøvrigt vil gaa med Landets økonomiske og sociale Udvikling, er tvivlsomt. Det er et Spørgsmaal, hvor længe Fiske-riets rivende Vækst vil kunne fortsættes. Hvad f. Eks. Sildefiske-riet angaar, synes man allerede at være naaet til en vis Begrænsning. Det er en Kendsgerning, at Markedet ikke kan aftage mere end et bestemt Kvantum saltet Sild, og at Priserne i det Øjeblik, man naar op i Nærheden af dette Kvantum, synker ned til det rene Ingenting, saa at der ofte lides store Tab. Det er for at raade Bod paa dette, at man er slaaet ind paa en Lovgivning, som fremmer